

HET ENCOD BULLETIN OVER DRUGBELEID IN EUROPA

NR. 22. OKTOBER 2006

DE WEG NAAR WENEN 2008

Niets minder dan de morele reputatie van de Westerse wereld zal op het spel staan tijdens de vergadering van de VN-Commissie Verdoovende Middelen in maart 2008 in Wenen. Het zal de eerstkomende gelegenheid zijn om de tragische vergissing van 47 jaar geleden recht te zetten, toen de VS en andere Westerse regeringen hun dominante positie in de wereld gebruikten om een VN-Verdrag te sluiten dat de cultuur rond cannabis, coca én opium (onder andere) buiten de wet stelt.

In 1961, was deze vergissing nog begrijpelijk. De kennis van de menselijke geschiedenis, waarin het gebruik van deze drie planten al duizenden jaren een cruciale rol speelt, was nog nauwelijks ontwikkeld. De mensen trokken de autoriteiten niet in twijfel, het was niet moeilijk om hen te laten geloven dat deze planten uitsluitend als gevaarlijk en schadelijk dienden te worden beschouwd.

Wie dat nog vandaag nog altijd gelooft echter, zoals het VN Bureau voor Drugs en Misdad (UNODC) doet, heeft haar onschuld verloren. Niet alleen heeft de ontwikkeling van de wetenschap (onder andere) de medicinale, therapeutische en voedingswaarde van deze drie planten ruimschoots aangetoond. Het is onderhand ook overduidelijk geworden dat de criminalisering van deze gewassen niets dan averechtse gevolgen heeft gehad.

Op 2 september moest Antonio Maria Costa, directeur van het UNODC, erkennen dat Afghanistan nu al 30 % meer opium produceert dan nodig is om aan de wereldwijde vraag naar (illegale) heroïne te voldoen. Gefrustreerd door dit resultaat gaf Costa vervolgens alle anderen de schuld: de Afghaanse regering zou niet genoeg doen om de drugsbaronnen te arresteren, en sommige regeringen zouden niet genoeg doen om de vraag naar heroïne van hun burgers tegen te gaan. In feit is het de VN-uitroeingsstrategie zelf die, in combinatie met de Westerse invasie in het land, de Afghaanse boeren geen andere keus laat dan opium te produceren voor de zwarte markt.

In Bolivia worden onder de huidige regering in principe geen cocavelden gedwongen uitgeroeid. Een eind te maken aan de gewelddadige confrontaties tussen cocaboeren en regering in de afgelopen jaren was juist de drijfveer die Evo Morales ertoe bracht om in de politiek te gaan. Nu hij president is, wil Morales natuurlijk samenwerken met zijn vroegere collega's in een poging de teelt te beperken tot 20.000 hectares. De Boliviaanse cocateelt bedraagt momenteel een geschatte 27.000 has, hetgeen klein is vergeleken met Peru (50.000) en Colombia (80.000).

De regering van de VS heeft inmiddels “zeer ernstige bezwaren” tegen deze aanpak geuit. Als Bolivia zich niet verplicht uit te roeien zoals de “internationale gemeenschap” voorschrijft, zou het 80 miljoen euro in Amerikaanse steun kunnen verliezen. Dus Morales moet tijd winnen. In de Algemene Vergadering van de VN op 18 september heeft Morales het verschil tussen coca en cocaïne nog eens uitgelegd. De Europese regeringen kunnen nu in elk geval niet meer zeggen dat ze dat verschil niet kenden.

In Nederland neemt ook de oorlog tegen de teelt van cannabis absurde vormen aan. In het hennep-land per uitstek zijn vele kleinschalige telers gestopt uit angst voor een politie-inval. Dit heeft het aandeel van de grootschalige telers, van wie velen met een criminele achtergrond, doen toenemen. Met als gevolg dat de kwaliteit van cannabis die in de coffeeshops wordt verkocht lager wordt, terwijl de prijs stijgt. Dertig jaar na de invoering van het gedoogbeleid dat het coffeeshopmodel mogelijk maakte, laat de huidige Nederlandse regering de consument geen andere keuze dan in zijn eigen bevoorrading te voorzien.

Op 6 en 7 November, op de Conferentie in het Europees Parlement te Brussel, medegeorganiseerd door ENCOD, krijgt U de kans om een signaal te sturen naar de Europese regeringen in verband met de vergadering in Wenen. Samen met politici en lokale overheden die hebben geleerd om op een verantwoordelijke manier met het verschijnsel drugs om te gaan zullen vertegenwoordigers van burgerorganisaties moedige en niet alledaagse voorbeelden presenteren van een verstandig drugsbeleid. Deze conferentie is open voor het publiek, geïnteresseerden dienen zich in te schrijven (voor 1 november, zie onze website).

De vergadering in Wenen zal ook aan de orde komen in de dialoog tussen maatschappelijke organisaties en EU-autoriteiten over drugsbeleid die, als de Europese Commissie zich aan haar belofte houdt, in 2007 moet starten. In de Groene Peper, het antwoord van ENCOD op het Groene Papier van de Commissie over dit onderwerp van juni 2006, is duidelijk gemaakt dat het thema van de VN-verdragen in geen enkele dialoog over drugs mag ontbreken.

Misschien zal ENCOD profiteren van tenminste een klein deel van het budget dat voor deze dialoog beschikbaar zal worden gemaakt. Hoeveel dat bedrag in totaal is weten we niet. ENCOD heeft de leden van het Europees Parlement gevraagd het definitieve budget voor het eerste jaar van deze dialoog voor te stellen op 1 miljoen EURO. Het besluit zal waarschijnlijk in november vallen.

Voorlopig hangt de overleving van ENCOD af van de steun van alle leden. Voor dit jaar zijn we er bijna in geslaagd het absoluut minimale bedrag dat hiervoor nodig is bij elkaar te brengen. Voor de toekomst lijkt het echter onvermijdelijk dat we commerciële strategieën moeten aanspreken om onze activiteiten te financieren. Dit zou ons in staat moeten stellen de weg naar Wenen te plaveien, zodat hopelijk vele duizenden Europese burgers daar in maart 2008 hun mening over het huidige VN-drugsbeleid kunnen uiten.

Joep Oomen - www.encod.org